

Lasten Osasto

EDEN, WASH.

Haloo Toverittaren lukijat! Nyt taas piirrään pitkästä aikaa. Ei ole tullut kirjoitettuksi enemminkin.

Nyt vielä on näin koreita ilmoja lokakuussakin. On niinkuin kesällä. Koulun on jo alkanut, eikä kovin pian lopukaan.

Täältä lähtee paljon ihmisiä Venäjälle.

Ehkä lopetan täällä kertaa ja piirrän toisten lisiä. — Aili Saari.

LONG LAKE, ONT., CANADA.

Nyt on syksy käsissä, ja maamies saa korjata työnsä tulokset. Vaan kylläpi on farmaarien tuotteet polettua nollan tasolle, jos kella sattuisi olemaan jotain yli oman tarpeen myytäväksi. Vaikka kyllä kaikki on kalista mitä farmaari joutuu ostamaan kaupungista. Täällä on ollut suuria metsävalkeita ja se ukkasi jo tulla

asutuille maille, mutta nyt onneksi satoi ja sammutti ne.

Mutta minunhan pitikin pakista meidän lasten hommista. Meillä on täällä osasto. Siinä on kaksikymmentäneljä jäsentä. Kymmenestä ikävuodesta ylöspäin on sentti koukussa jäsenmaksua. Virkailijat valittiin seuraavasti: puheenjohtajaksi Helmi Luoma, pöytäkirjuriksi Arvi Mäkinen, rahastonhoitajaksi Aino Mäkinen, organiseeraajaksi Viesti Purola, kirjeenvaihtajaksi Toverittarelle allekirjoittanut.

Meillä oli kukka- ja kori-illat 23 päivänä syyskuuta. En tiedä, onko meillä enään iltamia ennen joulua. Sitten sitä taas pääsee suorinta tietä haalille kun jätet saavat talvipeltensä, jos ei satu tulemaan niin paljon lunta kun oli viime talvena. Toivon rillisesti: Saini Hakkarainen. 12 vuotias.

ÄITI

KIRJ. MAKSIM GORKIJ
Suom. Hanna Kunnas.

(Jatk.)

"Taas sama aine!" virkkoi vartija loukatulla äänellä. "Sanoin teille, että se on kiellettyä, se ei ole luvallista. He ovat riistäneet häneltä vapauden, ettei hän saisi tietää mitään niistä asioista; ja tässä tuotte te hänelle uutisia. Pitäisiä teidän tietää, että se on kiellettyä."

"No niin, jättä se, äiti", virkkoi Pavel. "Matvei Ivanovitsh on hyvä mies. Et saa tehdä mitään, joka häntä loukkaisi. Me tulemme toimeen yhdessä oikein mainiosti. Hän on tänään tässä virassa aivan sattumalta. Tavallisesti on ylipäällikkönä apulainen

lähellä tällaisissa tilaisuuksissa. Sen vuoksi Matvei Ivanovitsh pelkää, että sattuisit sanomaan jotain sellaista, jota sinun ei pitäisi. "Aika on ohitse!" ilmoitti vartija, katsahtaen kelloonsa. "Sanokaa jää hyväisemme!"

"Kiltos kärkestä, äiti", virkkoi Pavel. "Kiltos, sinulle rakkahin äitini! Xii vaan sure, sillä minut päästetään pian vapaaksi."

Hän syleili häntä, puristi lämpimästi rintansa vasten ja suutei häntä. Liikutettuna hänen hellyydestään ja ylen onnellisena purskautti äiti itkun.

"Nyt erotkaa!" virkkoi vartija, ja kulklessaan pois äidin kanssa, virkkoi hän hänelle: "Äkkäi itkekö! He kyllä laskevat hänet pois; he laskevat pois jokaisen. Täällä on ilman ahdistusta."

Kotona kertoi äiti vähävenäläiselle keskuksellensa Pavelin kanssa, ja hän luvua mennä kotiin. Pelageja Nilovina, nen kasvoilleen levisi ihan leveä hymy.

"Sanoin kuin sanoinkin! Niin, niin, miten! Ja aika viisaasti. Hän ymmärsi!" ja huoaen alakuloisesti, toisti tarvitse kysyäkään sellaista! kiirehän: "oh, niin, hän ymmärsi; muut äiti vastaamaan nopeasti. Hän tuntoi ei hän olisi ollut niin helppi ja si itsensä kömpelöitä ja olonsa vaherttaimen. Hän ei ole ikinä ollut en kealta Nikolain läsnäollessa, eikä nen sellainen."

"Ah, äiti", naurol vähävenäläinen, hän alkoi itse puhua ondesti ja mur- "Huolimatta mitä toiset ihmiset va- tivat, äiti aina vaatii hellyyttä. Teil- lä on varmasti kyllin suuri sydän yh- delle miehelle!"

Iltaalla, kolme päivää myöhem- min, kun äiti istui pöydän ääressä vetä. Mutta minä häpeän isäni, en- sukkaa kutomassa ja vähävenäläisen kälä aio ikinä astua hänen kynnyk- luki hänelle roomalaisten orjan ka- sensä ylitse. Minulla ei ole isää eikä pinasta, kuuluu äkkiä luja koputus kote- ovelle. Vähävenäläinen meni ava- maan ja tapasi Vyesovshchikovin jo mennyt Siperiaan. Luulen että ovelta mytty kainalossa, lakki tak- raivoilla ja saappaat mudassa aina voisi tehdä paljon Siperiassa. Minä vapautaisin rikoksellisia siellä ja "Olin ohii kulkemassa, ja nähdessä-

Äiti ymmärsi välttämättä mielellä, mitä tuskaa tämä mies kärsi sydä- meessään.

Andrej tuli kyökistä, ja äiti nousi ja meni pois, virkkoon: "Minä men- nen valmistamaan jotain haukatta- vaa".

Vyesovshchikov katseli vähävenä- läistä tarkasti, ja virkkoi äkkiä: "Ajattelen että muutamia henkilöitä pitäisi lopettaa päivittä!"

"Oho! Ja minkäläinen?" virkkoi vähävenäläinen tyyneesti.

"Minä vastaan ainostaan omasta itsestäni, ainostaan omasta itsestäni, enkä kestäin muista. Ja jos isäni on varas —"

"Oh!" virkkoi vähävenäläinen ma- talalla äänellä, muuttaen itsensä Ni- kolain viereen.

"Ja mitä tulee Isai Gorbovin, mi- nä tulen repimään päin irti hänen ruumiistaan! Saattepa nähdä!"

"Minkäläinen?" undisti vähävenä- läinen totisella tyyneellä äänellä.

"Miksi ei hän sinne urkkija? Hän- nen ei pitäisi mennä ihmiantamaan ihmislii. Hänen kauttaan on isäni joi- tunut rappiolle, ja hänen vaikutuk- sestaan on hän muuttumalsillan va- koojaksi", virkkoi Vyesovshchikov katsellen Andreita tummilla, vihaisel- la leimulla.

"Oh, vai niin!" huudahti vähävenä- läinen. "Ja ketä saatte tästä syyttää? Hulluja!"

"Sekä hullut että viisaat ovat voi- dellut samalla öljyllä!" virkkoi Ni- kolai raskaasti. "Tässä olette te, viis- as mies, ja Pavel myös. No, tarkoi- tatteko että minä olen teille sama kuin Fedja Maxim tai Samollov, tahi mitä te kaksi olette toinen toisil- lenne? Äkkäi valehdetko! En usko teitä kuitenkään. Te kaikki työnnä- te minut jonnekin erillään, kokonaan yksiksi."

Sydäntänne kolottaa, Nikolai!" virkkoi vähävenäläinen lempeästi ja ystävällisesti, istuutuen viereensä.

"Niin, sitä särkee, ja niin se kai- vertaa teidänkin sydäntänne. Mutta oma sydänvaivanne tuntuu teistä ja- lommalle kuin minun. Me olemme kaikki roistoja toisiamme kohtaan, sen minä sanon. Mitä sanotte täh- län?"

Hän kiinnitti naskalinterävän kat- seensa Andreihin ja odotti yhteen puserretuin hampain. Hänen kirjavat kasvonsa jäivät liikkumattomiksi ja paksut huulensa värähtivät aivan kuin tuli olisi niitä kiertänyt.

"Minulla ei ole mitään sanomista", virkkoi vähävenäläinen, kohdaten Vyesovshchikovin tulisen katseen kirkkaalla, lämpimällä, vaikka samal- la alakuloisella katseella sinisistä sil- mistään. "Tiedin että jos miehen kanssa rupeaa väittelemään, sydä- mensä haavojen verta vuotaessa, sil- loin ainostaan loukkaamme häntä. Tiedin sen veli."

"Minun kanssani on mahdotonta välttää; en voi", murisi Nikolai, painaen alas silmänsä.

"Ajattelen", jatkoi vähävenäläinen, "että jokainen meistä on mennyt sen läpitse, jokainen meistä on kävellyt avojaloin särkyneen lasin ylitse, jokain meistä on synkkänä hetkenä haukkunut henkeänsä, kuten te nyt".

"Teillä ei ole mitään minulle sano- mista", virkkoi Vyesovshchikov hitaasti. "Ei mitään! Minun sydämeni on — on sellainen, kuin jos sudet siellä ulvoisivat!"

"Ja minä en halua sanoa teille mi- tään. Sen vaan tiedän, että tulette voittamaan tämän tunteen, kenties ette kokonaan, mutta voitatte sen kuitenkin!" Hän hymysi ja lisäsi ta- duttaen Nikolain selkään: "Mitä, mies siinä, tämä on vaan lasten tau- tia, jotakin tuhkurin tapaista! Me kaikki sairastamme sen kerran, voi- makkaan helpommin, heikot valkeam- min. Se tulee miehen eteen illoin kun hän on löytänyt oman itsensä, mutta ei vielä ymmärrä elämää, eikä omar- asennansa elämässä. Ja kun ette näe palkkaanne, ettekä tunne omaa ar- voanne, näyttää teistä kuin olisitte suunnattoman suuri kurkku maan

pinnalla, jota ei kukaan voi mitata, ei kukaan voi aavistaa suuruntanne, ja että kaikki vaan haluavat kiihkeis- ti sydän teldit. Jonkun ajan kulut- tua rupeatte sitte huomaamaan että sydämet muiden ihmisten rinnoissa eivät ole pahempia kuin kakkien pa- ras osa omaa sydäntänne, ja te alat- te voida paremmin. Silloin olette hie- man häpeissänne! Miksi kipeisitte kellotapulii, kun kellonne on niin pieni, ettei se kuulu lainkaan suuren juhkakellojen joukosta? Paitsi sitä, huomaatte että kööriissä kuuluu oma kellonne, mutta yksinään van- han kirkon tapulissa hukuttavat isot kellot sen äänen peräti rämälälläin kuten kärpänen hukkuu öljyyn. Ym- märtätkö, mitä tarkoitan?"

"Kenties käsitätin", virkkoi Nikolai päättään nyykyttäen. "Minä vaan en voi sitä uskon."

Vähävenäläinen purskautti nauruun. "Andrjusha!" huuteli äiti kyökis- tä. "Tulkaa noutamaan samovaari. Se on kunnossa!"

Isadora Duncan hämmästyttänyt Bostonin hienostoa

BOSTON, 23 p. lokak. — Lopet- taessaan täällä yhden merkillisimpiä esityksiä Symphony-haalilla, Isadora Duncan, klassillisten tanssien muoti- saattaja, viimeisessä tanssissaan liehutti suurta tulipunaista hinaa, joka oli peittänyt hänen ruumistaan, ja sanoi: "Tämä on punainen ja mi- nui myös!" Bostonin hienosto yltään- tyi tästä, jota moni piti mielenoso- tuksena, mutta moni yleisön kesku- desta huusi: "Xii aina kesyttää it- seäsi." Isadora Duncan ja ryhmä lapsia esittivät Tshalkovskin Symf- onian n:o 66.

NEW YORKIN Yhd. S. S. Osaston kirjevalhto-osote on: 2042—5th Ave. C/of Eteenpäin, New York, N. Y.

BRANTWOODIN S. S. Osasto, Box 1, Brantwood, Wis. Osaston kokouk- set joka 2 ja 4 sunnuntai Labor Tem- pelliä, kello 2 iltapäivällä.

JAMAICAN S. S. Osaston kokoukset pidetään jokaisen kuukauden ensi- männä ja toinen torstai puolalaisella haalilla, Rockaway ja Pacific katujen kulmassa. Kirjeenvaihto-osote on: 271—160 St. C/o. HJ. Sjöman, Jamai- ca, N. Y.

FAIRPORTIN S. S. J. OSASTON kir- jevalhto-osote on: 414 New 4th St.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O:n ompeluseu- ran kokoukset pidetään joka kuun ensimmäinen ja kolmas torstai osaston talolla klo 8 illalla. Osote: 719 Monta- na Avenue.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. Osaston viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla.— Ohjelmakokoukset joka toinen ja nel- jäs torstai, alkaen samoin kello 8.

CLEVELANDIN S. S. OSASTON kir- jeenvaihto-osote on: 4014 Whitman Ave., N. W., Cleveland, Ohio. Koku- ukset pidetään jokaisen kuukauden ensimmäinen ja kolmas tiistai-ita ha- alla 1303 W. 58th St. Työkokousten jälkeen on keskuatelukokous, ilmatat toimit Edistysyhdistys samassa pal- kassa.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompel- seura kokoontuu joka torstai kello 2 p., 713 E. First St.—Tervetuloa.

HANNAN Yhdistyneitten Suomalai- sten ompeluseuran kokoukset ovat joka torstai-ilta, klo 8. Kokouksen jäistä vanhanmaan tanssit. Kahvia. Osote: Box 33, Hanna, Wyo.

JOS OLETTE KIPEÄ

• Pyytää VAPAA 5
LAKKEKIRJA—No. 5

Siinä on yli 25 muuten ja naisten taitia sell- tettyä. Kain myöskin täydellinen luettelo su- omalaisista kotilääkkeistä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen; samaten jyskin lääkkeitten hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan tosi- suomaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosia.

Tämän kirjan saatto vapaaksi ja pitää sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa humpukki- lääkkeitä ja humpukki-tohtoreita.

—Lignellin Apteekki on suuri—
—Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis